

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Ing. P. R.**, zast. Mgr. Tomášem Markem, advokátem, se sídlem Na Hutích 661/9, Praha 6, proti žalované: **Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky**, se sídlem Drahobejlova 1404/4, Praha 9, proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 9. 2015, č. j. 1535001180/6410-01, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 9. 2018, č. j. 6 Ad 27/2015 - 33,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Tomášovi Markovi, advokátovi, se sídlem Na Hutích 661/9, Praha 6, **se nepřiznává** odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Dosavadní průběh řízení

[1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení označeného výkazu nedoplatků vydaného žalovanou, jímž bylo žalobci předepsáno k úhradě dlužné pojistné ke dni 8. 9. 2015 ve výši 29.128 Kč (dlužná částka pojistného za období od 1. 9. 2010 do 30. 6. 2015) a penále za neuhrazené a opožděné platby předepsané do 30. 6. 2015 ve výši 5.084 Kč.

[2] Žalobce namítal, že výkaz nedoplatků byl vydán v rozporu s § 53 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, protože údajný nedoplatek nebyl nesporný. Žalobce

dále uvedl, že předmětný výkaz nedoplatků je nicotný, jelikož žalovaná neměla pravomoc vydat tento výkaz nedoplatků. Zákonem č. 458/2011 Sb. totiž bylo s účinností od 1. 1. 2015 zrušeno oprávnění zdravotní pojišťovny předepsat k úhradě dlužné pojistné a penále výkazem nedoplatků.

[3] Městský soud žalobu zamítl shora uvedeným rozsudkem. K otázce spornosti dlužného pojistného městský soud uvedl, že žalobce nijak nerozporoval výsledek kontroly plateb pojistného na veřejné zdravotní pojištění, na základě které byl výkaz nedoplatků vydán. Pojistné tedy nebylo ve vztahu k podmínkám vydání výkazu nedoplatků sporné.

[4] Důvodnou neshledal městský soud ani námitku nicotnosti výkazu nedoplatků. Bod 41., části sedmnácté zákona č. 458/2011 Sb., kterým bylo s účinností od 1. 1. 2015 zrušeno oprávnění zdravotní pojišťovny vydat výkaz nedoplatků, byl dle čl. XXI, části 15., bodu 17. zákona č. 267/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony *(„V části sedmnácté čl. XXVII se body 1 až 30 a 32 až 49 zrušují.“)*, s účinností od 31. 12. 2014 zrušen. Žalovaná zdravotní pojišťovna je tak nadále i po 1. 1. 2015 oprávněna vydávat výkazy nedoplatků tak, jak se stalo i v případě žalobce.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalované

[5] Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek městského soudu kasační stížnosti. Stěžovatel namítá, že údajný nedoplatek a penále nejsou nesporné, jelikož je stěžovatel rozporuje a podal proti nim dne 2. 10. 2015 námitky. Žalovaná tedy měla rozhodovat platebním výměrem a nikoliv vydat výkaz nedoplatků, k jehož vydání nebyly splněny podmínky.

[6] Stěžovatel dále namítá, že městský soud nesprávně posoudil namítanou nicotnost výkazu nedoplatků s odkazem na bod 41 části 17. zákona č. 458/2011 Sb. Žalovaná neměla ke dni 8. 9. 2015 právo vydat výkaz nedoplatků.

[7] Stěžovatel také namítá, že mu městský soud nepřiznal náhradu nákladů řízení v podobě paušální náhrady hotových výdajů. Zde na podporu svojí námitky odkazuje stěžovatel na rozsudky NSS ve věcech sp. zn. 7 Afs 5/2015, 6 As 135/2015 a nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 39/13.

[8] Stěžovatel nakonec namítá, že rozsudek městského soudu je nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů, jelikož soud se nezabýval všemi rozhodnými skutečnostmi.

[9] Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že s kasační stížností nesouhlasí a ztotožňuje se s rozsudkem městského soudu.

III. Posouzení kasační stížnosti

[10] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal

důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů.

[11] Kasační stížnost není důvodná.

[12] Nejvyšší správní soud předně konstatuje, že rozsudek městského soudu není nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů ani nesrozumitelnost, jelikož městský soud svůj postup srozumitelně odůvodnil způsobem, který Nejvyššímu správnímu soudu umožňuje jeho rozsudek přezkoumat. Právě to je pro posouzení přezkoumatelnosti rozsudku zásadní (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. července 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52). Stěžovatel ostatně neupozorňuje na žádné konkrétní nedostatky odůvodnění, které by uvedené vady měly zakládat.

[13] Stěžovatel dále namítal, že výkaz nedoplatků neměl být vydán, jelikož nedoplatek byl sporný.

[14] Podle § 53 odst. 1 zákona o veřejném zdravotním pojištění platí, že „[z]*dravotní pojišťovny rozhodují ve věcech přirážek k pojistnému, pokut a ve sporných případech ve věcech placení pojistného a penále platebními výměry*." Ustanovení § 53 odst. 2 téhož zákona potom stanoví, že „[d]*lužné pojistné a penále může zdravotní pojišťovna předepsat k úhradě též výkazem nedoplatků*."

[15] Žalovaná v posuzovaném případě stěžovateli doručila výsledek kontroly platební kázně ze dne 8. 7. 2015, kde byl stěžovatel na zjištěný nedoplatek a penále upozorněn a byl vyzván k jejich úhradě. Stěžovatel byl také poučen, že proti výsledku kontroly může podat reklamaci, přičemž pokud tak neučiní, bude žalovaná považovat kontrolu za schválenou.

[16] Stěžovatel na výsledek kontroly nijak nereagoval, tj. nedoplatek a penále neuhradil a reklamaci nepodal. Dne 8. 9. 2015 žalovaná proto vydala napadený výkaz nedoplatků. Za těchto okolností byly podmínky k vydání výkazu nedoplatků splněny, jelikož stěžovatel existenci nedoplatku a penále, na které byl upozorněn výsledkem kontroly, nerozporoval. Tento nedoplatek proto nebyl v dotčené době sporný. Skutečnost, že stěžovatel následně podal proti výkazu nedoplatků námitky, je v tomto ohledu nevýznamná, jelikož nastala až později.

[17] Stěžovatel dále namítá, že městský soud nesprávně posoudil namítanou nicotnost výkazu nedoplatků. Zde se Nejvyšší správní soud plně ztotožňuje s posouzením této námitky městským soudem, který správně poukázal na to, že bod 41. části 17. zákona č. 458/2011 Sb., kterým bylo s účinností od 1. 1. 2015 zrušeno oprávnění zdravotní pojišťovny vydat výkaz nedoplatků, byl s účinností od 31. 12. 2014 (tj. předtím, než vůbec mohl nabýt účinnosti) zrušen. Změna zákona o veřejném zdravotním pojištění, na kterou stěžovatel odkazuje, tedy nikdy nevstoupila v účinnost, jelikož byla před stanoveným datem nabytí účinnosti zrušena. Tato námitka proto není důvodná.

[18] Ve vztahu k námitce, že městský soud nepřiznal stěžovateli náhradu hotových výdajů Nejvyšší správní soud konstatuje, že podle § 60 odst. 1 s.ř.s. *má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti*

účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v posuzovaném případě v řízení před městským soudem úspěch ve věci neměl, a právo na náhradu nákladů řízení proto neměl. V tomto směru je nerozhodné, zda byl stěžovatel zastoupen v řízení před městským soudem advokátem či nikoliv. Judikatura, na kterou stěžovatel v kasační stížnosti upozorňuje, se potom týká situací, kdy účastník v řízení před soudem úspěšný je. Pro posouzení nyní projednávané věci proto není relevantní.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[19] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů kasační stížnost podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

[20] Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o nákladech řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v řízení úspěch, a právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Procesně úspěšnému žalovanému pak nevznikly v řízení náklady přesahující rámec nákladů jeho běžné úřední činnosti. Náhrada nákladů řízení se mu proto nepřiznává.

[21] Stěžovateli byl usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 11. 2018, č. j. 4 Ads 306/2018 - 37, ustanoven pro řízení o kasační stížnosti zástupce Mgr. Tomáš Marek, advokát, se sídlem Na Hutích 661/9, Praha 6. Zástupce v řízení o kasační stížnosti však neučinil za stěžovatele žádný úkon, a to ani převzetí věci ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), neboť tento úkon v sobě zásadně zahrnuje určitý provázaný soubor dílčích činností advokáta při převzetí případu a přípravě zastoupení, zejména pak takové činnosti jako úvodní pohovor se zastoupeným a seznámení se s případem. Jeho základní určující charakteristikou je účel (příprava zastoupení), a to, že se děje v úvodní fázi poskytování právní služby. Takovýmto úkonem tedy není pouhé převzetí obálky s usnesením ustanovujícím advokáta zástupcem nemajetného účastníka. Ustanovený zástupce však žádnou takovou aktivitu ve prospěch stěžovatele soudu nedoložil. Nejvyšší správní soud proto rozhodl, že se mu odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. prosince 2018

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu